

le dermed følge af dansk ret, nemlig af tiltrædelsesloven.

Uanset om traktatbestemmelsen anses for umiddelbart anvendelig, opstår der spørgsmål om, hvorvidt de forskrifter, der skal udmønte bestemmelsen, vil kunne blive anset for umiddelbart anvendelige. Det skal herved fremhæves, at valgretten og retten til valgbarhed ved lokalvalg efter unionstraktatens art. 8 B skal udøves med forbehold af nærmere af Rådet inden den 31. december 1994 fastsatte bestemmelser.

Efter Justitsministeriets vurdering er det nærliggende at antage, at de pågældende EF-forskrifter vil kunne være forordninger eller direktiver, der efter implementeringsfristens udløb vil kunne blive anset for umiddelbart anvendelige i overensstemmelse med EF-rettens almindelige regler herom. Justitsministeriet finder derfor, at en dansk tilslutning til art 8 B formentlig vil forudsætte anvendelse af proceduren i grundlovens § 20.

Det skal dog bemærkes, at Kommissionen i 1988 fremsatte forslag til et rådsdirektiv om EF-statsborgeres valgret til kommunalvalg i den medlemsstat, hvori de har bopæl. Der henvises i forslaget særligt til art. 235 som hjemmelsgrundlag. Forslaget er ikke vedtaget, blandt andet fordi der fra visse lande er udtrykt tvivl om hjemmelsgrundlaget, ligesom visse lande har henvist til forfatningsmæssige problemer.

2.3.5. Art. 100 C.

Ifølge art. 100 C udpeger Rådet de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser. Der vil kunne blive tale om udstedelse af såvel forordninger som direktiver. Art. 100 C, stk. 2, indeholder en mulighed for Rådet for at fastsætte begrænsninger i nødsituationer, og bestemmelsens stk. 5 fastsætter, at medlemsstaternes udøvelse af deres forpligtelser til at opretholde lov og orden og beskytte den indre sikkerhed ikke berøres af artiklen. Bestemmelserne er nye.

Spørgsmålet om medlemslandenes visumpolitik har enkelte gange været rejst i EF, men der foreligger ikke i dag i medfør af artikel 235 eller andre bestemmelser i traktaten retsfor skrifter om spørgsmålet.

Beføjelsen til at bestemme, hvem der skal have visum ved indrejse er en »beføjelse, der efter grundloven tilkommer rigets myndigheder«, jf. grundlovens § 20. De bestemmelser, som vil kunne fastsættes efter de nye bestemmelser om visumfritagelse, vil efter omstændighederne kunne være umiddelbart anvendelige, således at de umiddelbart over for de danske myndigheder kan påberåbes af en udlænding, som ønsker at indrejse i Danmark. Der vil derfor efter Justitsministeriets opfattelse være tale om en § 20-situation.

At det er en statsborger i et tredjeland og ikke en dansker eller en person med statsborgerskab i et andet EF-land, som i denne situation over for de danske myndigheder vil støtte umiddelbar ret på en EF-bestemmelse, gør ingen forskel. Det afgørende er, at den pågældende, der kommer fra et land, hvis statsborgere efter umiddelbart anvendelige EF-regler er visumfritaget, ikke vil kunne nægtes adgang til Danmark med den begrundelse, at den pågældende savner visum. Danske myndigheders pligt til at give de pågældende personer adgang til landet uden visum vil i så fald ikke kun være en folkeretlig forpligtelse, men en forpligtelse, hvis gennemtvangelse kan ske umiddelbart ved de danske domstole.

Ifølge art. 100 C, stk. 6, finder bestemmelserne i denne artikel anvendelse på andre forhold, hvis der træffes beslutning herom i henhold til artikel K.9. i unionstraktatens bestemmelser om samarbejde vedrørende retlige og indre anliggender. Bestemmelsen omtales nærmere i forbindelse med søjle 3, jf. nedenfor i pkt. 2.5.3.

2.3.6. Bestemmelser om det økonomiske og monetære samarbejde.

2.3.6.1. Indledning.

Bestemmelserne om det økonomiske og monetære samarbejde findes i unionstraktatens afsnit II, Bestemmelser om Ændring af Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (søjle 1). Bestemmelserne består dels i en række ændringer af allerede bestående bestemmelser i EØF-traktaten, dels i indførelsen af en række nye bestemmelser, art. 102 A ff. Endvidere består det økonomiske og monetære samarbejde af en række